

«قدیمت آنایجیل»

پیامبران بر گزیدگان حق اند که احکام الهی را برای رهبری مردم بسوی حق بشکل وحی میگیرند و بر مردم میرسانند. این بر گزیدگان که آئینه دلشان از زنگار اغیار پاک گشته مجلاً این احکام میگردند. در حقیقت پیامبران واسطه‌ی میان حق و خلق اند: حق پیام خود را برای نجات خلق بصورت «وحی» بر ضمیر منیر آنان نازل میفرماید تا بر مردم برسانند. منظور از شریعت و طریقت و حقیقت معرفت همین رهبری و دستگیری و سیروسلوک و فانی شدن از خود و اتصال بحق و بقا بعد از فناست.

ولی این احکام الهی که بصور گوناگون از قبیل توراه و انجلیل وغیره باقی‌مانده و بی رسیده «معنی الواسطه» تدوین یافته است، بدین معنی که پیروان این پیامبران اند که پس از درگذشت پیشوایانشان احکام آنان را مدون نموده و بشکل کتب مقدس درآورده‌اند، کما اینکه بخش عمدی کتابی را که زردشت بنام اوستا گردآورد در فتنه اسکندر و عرب و مغول نابود شد و آنچه از آن‌همه یشتها ویستها و خرده‌اوستا و وندیداد وغیره برای پیروان زردشت باقی‌ماند، تنها «کاتاها» است که میتوان از گفته‌های خود زردشت شناخت و بس.

حضرت محمد است که آنچه از جانب جناب حق بوسیله «وحی منزل» بدوسید کلمه بكلمه پیکتابت درآورد و مجموع این احکام الهی است که اینکه بصورت «قرآن کریم» جلوه نموده و مدون گشته و چهارده قرن است که در دل صدها میلیون مسلمان نقش بسته و بر زبانها جاری گشته است.

در عصر حاضر مسیحیان سرمشق و پیشو و علوم و صنایع میباشد و برای تقویت شیوه‌های مادی و آبادانی جهان پیوست کوشش منیما بند و در عین حال امور روحانی و نیروهای معنوی را از نظر دور نداشته و برای نگهداری معنویات و استوار ساختن روحیات ملتهای خود گامهای سریع و محکمی پیش می‌نهند و برای بسط و توسعه‌ی جهان مادی کرده‌ی زمین راه‌فراز کرات معلق را در پیش گرفته و برای تسخیر فضا میکوشند و با دست دیگر پرده‌های قرون و اعصار را شکافته در جستجوی حقایق تاریخ انسان و آثار تطورات فکری و مخصوصاً لات‌عقلانی او میباشد، زیرا تمایلات و اتجاهات فکری و عقاید هر قوم هسته‌اصلی و ریشه‌ی آیینه‌ی آیینه‌ی مجتمعات انسانی میباشد. عناید دین بهترین داروی روانبخش و نیرودهنده روحیات ملتها میباشد.

کتب دینی هر مذهب از جمله مثلاً مذهب مسیح و در سر لوجه‌ی آنها کتب آسمانی مسیحیان یعنی (انجیل مقدس) از منابع و سرچشمه‌های فضائل انسانی میباشد.

الواح ملکوتی عهدین مشلهای فروزانی بوده که را دمدادانی بزرگ در ادوار تاریخ جهان گذشتند فراره مردم داشته‌اند این معلمان بشریت گمگشتن گان وادی چهل و فساد را بایانات آسمانی خود بقلل مکارم و فضائل انسانی رهمنمون میگردیده‌اند.

کتب آسمانی گذشته الحق طرحهای بود که مدائین فاجر و فاسقه را تبدیل بمدائین فاضله نموده تا انسان سرگردان را در جنان عدن سعادت مرغه سازند.

گذشت زمان وايادي جهل و فاداني و هزاران عوامل دیگر زمانی و مکانی همه چيز را در هم و بريم و آشته و پريشان ميسازد نسخ عهدهين ازين سوانح و بيداد زمان دور نمانده و نسخه هاي آن غالباً دستخوش اغلاط ناسخان و كتابان گردیده است،

مؤمنين، مسيحيان و آنهائي که داراي روح حقیقت جوي مبياشند سالها و شايد قرنها در جستجوی نسخه هاي قديم و صحیح عهد جديد بوده تا اينکه بعجندين نسخه دست يافته اند.

قديمترین نسخه کتاب عهد جديد (انجيل) که تابحال بدت آمده نسخه آنیست موسوم بريلند Ryland در حدود سال يکصد و بیست و پنج ميلادي نوشته شده از انجيل يوحننا مبياشد و نسخه قديمی دیگری موسوم بنسخه «بیتی» که توسط دانشگاه ميشیگان در آمریكا و آقای چستری انگلیسي خريداری گردید شامل يازده كتاب نه كتاب آن متعلق به عهد تعيق (توراه) و پانزده كتاب تعلق به عهد جديد (انجيل) داشته و قسمتی از رسالات پولمن حواری و تاریخ کتابت آن در سال دویست ميلادي بوده است. و نسخه هاي دیگری هم بزبان سريانی چهار انجيل کشف شده که در صومعه «سان کاترين» در شاع کوه سينا بدت آمده.

نسخه سنیائی: متعلق با پتدای قرن ۴ و در قسطنطینیه نوشته شده و شاید نظارش قسطنطین باشد و در صحرای سینا سالهادر کتابخانه هاي کليساي ارتودوكس نگهداري ميشد و در نتيجه دو مرتبه مسافرت پرسور تيشين دوف بمشرق زمين و بانفوذ امبراطوري روسیه نسخه سنیائی بروسيه منتقل و نگهداري گردید و بالاخره بهبلغ يکصد هزار ليره بانگلیسها فروخته شد در سال ۱۹۳۴ و همچنین نسخه واتیکان که تعلق بقرن ۴ دارد و فوق العاده بادقت نوشته شده است.

«يوحنا فرزند زبده و يوحنای پیر»

مورخ مشهور قرن ۴ اسليپوس از قول پاپيان که در قرن ۲ بوده ميگويد دو يوحناء وجود داشته يوحناء رسول و يوحناء پير زير اكتاب مکاففات يوحناء از نظر پايهي نویسنده گي و نحوه تفکر بالانجيل يوحناء تفاوت بسياري داشته و سه رسله يوحناء از نویسنده انجيل يوحناء است و دور ساله يوكانه نویسنده آن خود را بنام «پير» معرفی مينماید.

«يوحنا فرزند زبده»

ابتداء يوحناء باشفل ماهيگيري نزدي چيني (۱) و بدانزمر گ او در عدداد شاگردان عيسى

(۱) گفتار عيسى ناصري درباره ي یحیی « بشما میگوییم که از اولاد زنان بزرگتری از یحیی تمییدهنه بر نخاست» یحیی مردم را بترک گناه و تمیید دعوت مینمود هيروديس تيرارخ در آن موقع حاكم يهوديه بود بخاطر هيروديا زن برادر فيلipeس یحیی را در زنان افکند زيراي یحیی گفته بود نگاهداشن زن برادر بر توجاين نیست موقع بزم ميلاد هيروديس دختر او در مجلس رقص کرد و پدرش و عده داد آنچه بخواهديد و بددهد از ترغيب مادر خود گفت سريحي تعميدهنه را آلان در طشتی بمن عنایت فرما فرمود که بدهند و فرستاده سريحي را در زنان از تن جدا کردن و سردا در طشتی گذاerde بدختر تسلیم نمود و آنرا نزد مادر خود برد.

ناصری محسوب و تاسال هفتادمیلادی موقعیکه بیت المقدس بدستور Titus سردار رومی بویسله‌ی سربازانش محاصره شده بود عازم آسیای صغیر در شهر افسس Ephesus در دوره‌ی حکومت Domition بسختی مجروح و مورد شکنجه واقع وسپس بهزیره‌ی پاتمس Patmos تبعید گردید و با تعلیمات بشارقی او معبد عظیم Artemis که مورد احترام مردم آن سامان بود تعطیل گردید.

«نظر نویسنده‌گان درباره‌ی انجیل یوحنا فرزند زبده»

نویسنده‌ی مشهور قرن ۳ و ۲ ترالی بن در کتاب De praescriptioni Bus دپرای اسکریپتی اوینیوس تصریح نموده یوحنا با مرآ پر اطوار Domition در شهر Synopsis Ephesus و بهزیره‌ی Patmos تبعید گردید و نویسنده‌ی کتاب Ecclesiastical history Theophilus «سب سن» نظر او را تصدیق می‌کند و هم‌ترین شاهادت در باره‌ی نوشجات یوحنا شاهادت اسف بزرگ Basilides اکلیزی اس تیکل از مخالفان یوحنا و از تابعین فرقه‌ی مذهبی Valentinus «ولن تنس» بوده که نوشجات یوحنا را اختیار داشته است و مورخ معروف «بیسی لی دس» که مختص‌ری بعد از یوحنا بوده نوشجات او را گواهی می‌کند و می‌گوید یوحنا کلیه وقایع و نوشجات خود را بچشم دیده و همچنین دونفر از مورخین قرن دوم میلادی «آی-رن اس Irenes - پلی‌کارپ Polycarp» نوشجات یوحنا رسول را تصدیق می‌کنند.

«انجیل یوحنا»

«در ابتداء کلمه بوده (۱) و کلمه خدا بود و کلمه جسم گردید و در میان ماساکن شد (۲) و نسبت بتوولد جدید می‌گوید شخصی از علمای اسرائیل نیقودیموس از فرقه‌ی فریسیان در شب نزد عیسی آمد و گفت تعلیمی روحانی بمن اعطاء کن عیسی فرمود «اگر از سر نومولود نشوی هر گزملکوت خداوند رانمیتوانی دید» نیقودیموس پاسج داد که انسان پر شده از سر نو مولود شود و ممکن است بار دیگر داخل شکم مادر گشته مولود شود عیسی گفت

(۱) در ابتداء کلمه بود: لفظ ابتداء اشاره است بنخستین آیه کتاب توراه در ابتداء خداوند آسمانها و زمین را آفرید کلمه: در زبان یونانی «لوگوس» گویند Logos و فلاسفه‌ی یونانی آن واژه را بمعنی عقل و کلام و سخن در آثار و نوشتاهای خود برای پی‌دیزی اساسی کلام که حافظ انتظام و ترتیب باشد بکار می‌بردند و یوحنا کلمه را بمنز لهی نام تجلی دهنده در زبان یونانی استعمال نموده است

(۲) قال رسول اللہصل‌العلیہ‌وآل‌ہوسلم: علمای امتی افضل من انبیاء بنی اسرائیل: حاجی سید محمد انواری ساکن طهران گفت در سال ۱۳۰۵ شمسی شخصاً در حال ذکر جلی حقیقی که با توجه و دستور مستقیم سر حلقه‌ی اهل یقین ظهور علیشاً یزدی (۱۳۰۸) قمری آقای آقا سید اسدالله الحسینی نورالله بر هاند تشكیل می‌شد مشاهده کرد ذکر با کلامات نورانی نوشه شدو همان جسم تھا وجود منور بر هان الواصلین سید ما ظهور علیشاً بود که در عین ما میدرخشد و ساکن شد»

«اگر کسی از آب و روح مولود نگردد ممکن نیست که داخل ملکوت خداوند شود و آنچه در جسم مولود شد جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است»

تعلیمات ملکوتی مسیح عیسی «در شام آخر»

و قبل از عید فصح چون عیسی دانست که ساعت (۱) اور سیده است خاصان خود را که درین جهان محبت مینمودایشان را تا آخر محبت نمود از شام بر خواست و جامه‌ی خود را بیرون کرد و دستمالی گرفته بکمر بست پس آب در لکن ریخته بشستن پایهای شاگردان و خشگانید آنها با دستمالی که بکمر داشت و چون پایهای ایشان را شست رخت خود را گرفته باز نشست و بدیشان گفت آیا فهمیدید آنچه بشما کرد شام از استاد میخوانید پس اگر من که استاد و معلم هستم پایهای شمارا شتم بر شما واجب است که پایهای یکدیگر را بشوئید زیرا بشما نمونه‌ی دادم تا چنانکه من با شما کردم شما نیز بکنید بشما حکم تازه می‌دهم که یکدیگر را محبت نمائید چنانکه من شما را محبت نمودم تا شما نیز یکدیگر را محبت نمائید بهمین جهت همه خواهند فهمید که شاگردان من هستید اگر محبت یکدیگر را داشته باشید همچنانکه پدر مرزا محبت نمود من نیز شما را محبت نمودم اینست حکم من که یکدیگر را محبت نمائید»

«در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را بیرون می‌اندازد»

«ای جیبیان یکدیگر را محبت بنماییم زیرا که محبت از خدا است و هر که محبت نماید از خداوند مولود شده است و خداوند را می‌شناسد و کسی که محبت نمینماید خداوند را نمی‌شناسد زیرا که خداوند محبت است و محبت خداوند بظاهر شده است نه آنکه ما خداوند را محبت نمودیم بلکه اینکه او مارا محبت نمود... ای جیبیان اگر خداوند باما چنین محبت نمود مانیز می‌باید یکدیگر را محبت نماییم کسی هرگز خداوند را نمیدهد اگر یکدیگر را محبت نماییم خداوند در ماساکن است و محبت اور دارما کامل شده است ازین میدانیم که در روی ساکنیم و اور دارما خود را که روح خود را بمناداه است و مادا نسته و باور کرده ایم آن محبتی را که خداوند باما نموده است خداوند محبت است و هر که در محبت ساکن است در خداوند ساکن است و خداوند روح محبت در همین باما کامل شده است تا در روز آخر مارا باشد زیرا چنانکه او هست مانیز در اینجهان همچنین هستیم در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را بیرون می‌اندازد زیرا خوف عذاب دارد و کسی که خوف دارد در محبت کامل نشده است ما او را محبت نماییم زیرا که او اول مارا محبت نمود اگر کسی گوید خداوند را محبت نمایم و از برادر خود نفرت کند دروغگو است زیرا که کسی که برادر را که دیده است محبت نماید چگونه ممکن است خداوند را که ندیده محبت نماید و این حکم را یافته ایم که هر که خداوند را محبت نمایم برا در خود را نیز محبت نماید» انجیل یوحنا ۱۳:۱ و رساله‌ی ۱ یوحنای رسول ۴

ناتمام

(۱) رساله پولس رسول بعلطیان ۴:۹ و بکولوسیان ۲:۱۶ «اما الحال خداوند را می‌شناسید بلکه خداوند شما را می‌شناسد چگونه بر می‌گردید بسوی اصول ضعیف که دیگر می‌خواهید از سر تو آنها را بیندگی کنید روزها و ماهها و فصلها و سالها رانگاه میدارید پس کسی در باره‌ی خوردن و نوشیدن و در باره‌ی عید و هلال و سبт بشما حکم نکند»